

Der er nu ikke Spørgsmaal om, at man jo vel kan ramme de Personer, der benytte disse Reklamer som Fødbalersfedler; men det forekommer mig rigtig nok, at man ogsaa burde kunne ramme de Personer, som fra Udlandet modtage saadanne Reklamer og sætte dem i Omløb for at faae Folk til at spille i Lotteriet; thi det er derved, at der gives Leilighed til at udøve de omhandlede Misbrug. Jeg tør ikke afgjøre, hvor vidt Loven, saaledes som den nu er affattet, vil finde Anvendelse paa ældre Pengefedler, men isald det ikke er Tilfældet, tror jeg, det vilde være hensigtsmæssigt, om der blev tilføjet et Par Ord om, at der heller ikke maa finde Efterligning Sted af ældre eller indkaldte Pengefedler.

Justitsministeren: Det forekommer mig, at man ved „inden- eller udenlandske Mynt- eller Pengefedler“ ikke naturlig kan forstaa andet end saadanne Mynter eller Pengefedler, der ere gangbare. I Motiverne, der ledsage Lovudkastet, vil det ærede Medlem ogsaa have set, at Ordet „gangbare“ er føjet til for at tydeliggjøre Tanken. Det forekommer mig fremdeles, at det vel maa erkjendes, at der ikke er den Opfordring til at værne mod Efterligning af ældre Sedler, der ikke længere have nogen Værdi som Repræsentativer, som der vel kunde være til at værne mod Efterligning af Sedler, der have en saadan Værdi, idet det er aabenbart, at Folk med Hensyn til de gamle, ikke længere gangbare Sedler ikke ville kunne være udsatte for den Slags Bedragerier som med Hensyn til de gangbare. Den ærede Landssthingsmand henviser vel til, at man i Sylland havde haft Exempler paa, at Folk havde ladet sig narre ved Efterligninger af ældre, ikke længere gangbare Sedler. Jeg vil ikke falde nogen haard Dom over de Paagjældende, som saaledes have været Gjenstand for Bedrageri, men det forekommer mig dog, at man kunde have nogen Ret til at sige, at det væsentlig maatte være de Paagjældendes egen Skyld, hvis de have ladet sig narre ved den Slags Efterligninger, og jeg vil sige til, at der ikke kan være den Opfordring for Lovgivningsmagten til at værne mod den Slags Bedragerier, som hvor Bedragerierne have den Karakter, man nærmest har haft for Die ved Udarbejdelsen af nærværende Lovforslag.

Fischer: Det forekommer mig, at Ordene i § 1 gaa noget videre, end jeg kan antage, det har været Hensigten; thi, saaledes som Paragrafen er affattet, kan den finde Anvendelse ogsaa paa saadanne Gjenstande, der slet ikke lade sig anvende i svigagtig Hensigt. Der siges i Slutningen af Paragrafen, at denne Efterligning er forbudt, „selv om dermed ikke er forbunden nogen svigagtig Hensigt“; jeg ønsker endnu at føje til, „for saa vidt det skjønnes, at de omtalte Gjenstande kunde anvendes i en saadan Hensigt“. Man har jo nem-

lig Nipsgjenstande, som ere aldeles udfyldige og ikke kunne give Anledning til noget Bedrageri, men som dog ville komme ind under Bestemmelsen i § 1. Man har f. Ex. Gjenstande af Pap, der ligne Sølvstaaale, fyldte med Sølvpenge, og denne Eftergjørelse af Mynter vil komme ind under § 1, skjøndt den ikke lader sig anvende i nogen svigagtig Hensigt. Man har Gfleser, som ligne et Bundt Fødbaler-Sedler; de have den ydre Lighed, men Anvendelse af dem til Bedrageri er ikke mulig. Jeg tror derfor, at man i hvert Fald vil forebygge Misforstaaelse, hvis man vil give Paragrafen en Tilføielse som den, jeg her har tilladt mig at antyde.

Justitsministeren: Det forekommer mig, at den Tanke, som det ærede Medlem havde, vel maatte kunne fyldestgjøres ved et Ord, der findes i § 1, 2den Linie, hvor der nemlig staar: „væsentlig ydre Lighed“. Det har nemlig været Hensigten med dette Ord at forebygge en saadan yderlig gaaende Anvendelse af Paragrafen som den, det ærede Medlem frygtede for. Hvorledes man end vil affatte § 1, hvad enten man vil berolige sig ved dette Ord „væsentlig“ eller gjøre en Forandring som den, det ærede Medlem bragte i Forslag, forekommer det mig utvivlsomt, at man dog til Syvende og sidst maa berolige sig ved, at Domstolene, der eventuelt skulle bringe Loven til Anvendelse, ville gjøre dette paa en forstandig Maade. Det vil altid blive Gjenstand for Domstolenes Afgjørelse, om den Gjenstand, hvorom der er Spørgsmaal, kan siges at være af en saadan Art, at Skuffelse derved kan foranlediges. Som sagt, det har været Meningen med disse Ord „væsentlig ydre Lighed“ at ramme den Tanke, som det ærede Medlem har havt; jeg skal overlade til det ærede Thing nærmere at overveie, om det skulde være nødvendigt at fyldestgjøre det, man har havt for Die, paa en anden Maade end den, Ministeriet har troet kunde være tilstrækkelig.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling sattes under Afstemning og vedtoges enstemmig med 42 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Salg af hemmelige Lægemidler m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1457—64.)

Sagen sattes under Forhandling.

J. Andersen: Jeg har ved at gjenmem-